

Nr. 29). — Flertallet har ikke kunnet overbevise sig om Rigtigheden af at foreskrive, at Sager i Henhold til § 7 skulle forfølges efter Reglerne for Behandlingen af offentlige Politisager, og foreslaar derfor, at de behandles som private Politisager. — At Paataale af de i §§ 8, 9 og 11, sidste Stykke, omhandlede Forseelser ikkun skal finde Sted efter den Forurettedes Begjæring, vil findes at være i Samklang med Lovgivningens Forrifter paa beslægtede Omraader. — Den fornødne Bestemmelse om Bødernes Anvendelse turde rettest være at optage i denne Paragraph.

Til §§ 13 og 14.

For at forebygge hyppig Tilkalbelse af Burderingsmænd fra Nabodistrikter til Forretninger, som bør afholdes snarest muligt efter, at de ere begjærte, skulde vi anse det ønskeligt, at der bestilles 3 istedetfor 2 Burderingsmænd for hvert Distrikt (Ændringsforslag Nr. 30 og 32). — Medens den Tanke, overalt at henlægge de her omhandlede Burderingsforretninger til de ifølge Lov af 6te Marts 1869 udnævnte Hegnshyndsmand, ikke har fundet Tilslutning i Udvalget, har man derimod ikke kunnet Andet end finde det hensigtsmæssigt at overlade Kommunerne Valget imellem at bestille Burderingsmænd, som i Lovforslaget anordnet, og at benytte Hegnshyndsmandene til at vurdere Skade ved Ufred. (Ændringsforslag Nr. 31).

Til § 15.

Da Lovforslagets Regler ikke ere anvendelige paa Færrerne, for hvilke Loven af 23de Februar 1866 om Ordningen af Haugevæsenet indeholder Markfredsbestemmelser afpassede efter Dernes særegne Jordbrugsforhold, vil denne Landsdel være at undtage fra Lovens Omraade (Ændringsforslag Nr. 33).

Skjøndt det neppe har Interesse for mange Kjøbstæder at se deres hidtil anerkjendte Ret til at vedtage Bestemmelser om Mark- og Væfred paa deres Torder opretholdt, har det paa den anden Side maattet erkjendes, at der intet Væsentligt kan være at anføre imod, at denne Ret udtrykkelig ommeldes i Loven (Ændringsforslag Nr. 34).

3 Overensstemmelse med det Anførte stilles følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

1) Paragraphen affattes saaledes:

„Enhver er pligtig til paa alle Aarets Tider at holde sine Husdyr paa sit Eget. Komme de ind paa anden Mands Grund, bør Eieren erstatte den Skade, de tilføie, være sig paa Afgrøde i Mark, Eng, Græsning, Heide, Skov og Have m. v. eller paa Kvit, Hegn, Plantninger, Grøfter, Bete, Broer o. dsl., eller paa andre Husdyr.“

Til § 2.

2) Som 2det Punktum i 1ste Stykke sættes:

„Dager Eieren selv eller ved sine Følf, paa Optagerens Grund eller andetsteds, de optagne Dyr egenmægtig tilbage, anses han med Bøder.“ Vedtages dette, forandres i 2det Stykke „denne Ret“ til: „Optagelsesretten“.

3) Andet og tredje Stykke sættes som andet Stykke, og der tilføies et nyt tredje Stykke saalydende:

„Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørages af det Offentlige, tilkommer Optagelsesretten foruden Eieren, ogsaa vedkommende Sandflugtsbetjente.“

Til § 3.

4) Paragraphens 1ste Punktum affattes saaledes:

„Optageren er berettiget til at gjøre det optagne Dyrs Udlevering afhængig af, at Dyrets Eier efter nedenfor følgende nærmere Regler erlægger til ham Optagelsespenge og Erstatning for Foder og Pasning fra Optagelsen til Tilbageleveringen og betaler Omkostningerne ved den i Medfør af § 5 stedfundne Besjendtgjørelse.“

5) I 5te Linie sættes istedetfor „en Hingst 1° Aar“: „en Hingst og en Hingstplag over 1 Aar, en Tyr over 1/2 Aar, en Drøne, en Væder“.

6) I 6te Linie efter „Ballast“ sættes: „et Føl,“ og i 7de Linie udgaa Ordene: „et Føl,“